

حامد لطفی، کارآموز رشته تعمیرات موبایل در مرکز رعد و دانشجوی مترجمی زبان انگلیسی در دانشگاه علمی کاربردی است. او در سال ۱۳۷۱ و با مشکل جسمی حرکتی به دنیا آمد. حامد از ناحیه دو پا دچار معلولیت است. اما داشتن فکر خلاق و دستان سالم به او کمک کرد تا با شناسایی علایق خود به یک فرد حرفه‌ای در حوزه تعمیرات موبایل تبدیل شود. حامد اکنون در مغازه‌ای که خودش راه‌اندازی کرده کار می‌کند و به کسب درآمد مشغول است. با او به گفت‌وگو نشستیم.

حامد لطفی، تعمیرکار موبایل؛

سعی دارم تا جایی که مقدور باشد به کسی متکی نباشم

در قید حیات بود نقش حمایتی زیادی داشت و من هم خیلی به ایشان وابسته بودم چون در همه حال از من حمایت می‌کردند. بعد از فوت ایشان بود که بیشتر به خودم تکیه کردم. البته در هر جایی که لازم باشد از مشورت‌ها و راهنمایی‌های پدرم که در قید حیات هستند، به عنوان یک راهنما و یک الگو استفاده می‌کنم. در مواردی که نیاز باشد از کمک و همفکری دوستان و مربیان و دیگران هم استفاده می‌کنم. ولی سعی دارم تا جایی که مقدور باشد به کسی متکی نباشم. من همیشه به پیشرفت علم امیدوار هستم و می‌دانم که روزی برای مشکلات جسمی ما راه‌حلی پیدا می‌شود و قرار نیست ما توانیابان تا آخر عمر این‌گونه بمانیم.

با مرکز رعد چگونه آشنا شدید؟

در سال ۹۳ از طریق یکی از دوستان با مرکز رعد الغدیر آشنا شدم و در کلاس‌های معرق و کامپیوتر این مرکز ثبت نام نمودم. بعد از مدتی یک آگهی از امکان تحصیل در دانشگاه علمی کاربردی رعد برای توانیابان را دیدم. با دانشگاه رعد تماس گرفتم و در رشته مترجمی زبان ثبت نام کردم. الان

خانواده همیشه نقش راهنما و هم‌فکر و مشاور را برایم ایفا کردند و همیشه حامی و پشتیبان من بوده و هستند. همفکری و همراهی آنها بود که باعث شد بتوانم از پس مشکلاتم بربیایم

فکر و مشاور را برایم ایفا کردند و همیشه حامی و پشتیبان من بوده و هستند. آنها در رویارویی با هر مشکلی به من می‌گفتند که حتما راه‌حلی وجود دارد و نباید ناامید شوی. همفکری و همراهی آنها بود که باعث می‌شد بتوانم از پس مشکلاتم بربیایم. من در دوران کودکی و نوجوانی بیشتر وابسته به خانواده بودم و قادر نبودم از پس نیازهای خود به تنهایی بربیایم. ولی با دست دادن مادرم در سن هفده سالگی، مجبور شدم با شرایط کنار بیایم و سعی کردم روی پای خودم بایستم و کمتر به دیگران وابسته باشم. زمانی که مادرم

لطفا خودتان را معرفی کنید.

من حامد لطفی و متولد سال ۱۳۷۱ هستم. به طور مادرزادی با معلولیت در هر دو پایم به دنیا آمدم. علت این معلولیت در معرض اشعه ایکس قرار گرفتن مادرم در زمان بارداری بود. من کوچک‌ترین فرزند خانواده هستم. دو برادر و یک خواهر بزرگ‌تر از خودم دارم. یکی از برادرانم هم به دلیل حادثه در دوره نوزادی از ناحیه لگن دچار معلولیت شده و پای راستش کوتاه‌تر از پای چپش است.

دوران مدرسه را چگونه گذراندی؟

من به مدرسه عادی می‌رفتم و دوران تحصیل را خوب گذراندم. البته در مدرسه با مشکلاتی هم روبه‌رو می‌شدم و گاهی بعضی از همکلاسی‌ها اذیت می‌کردند ولی کم‌کم با آن شرایط خودم را وفق دادم و سعی می‌کردم این ناملایمات آزردهام نکنم.

شما در حال حاضر فردی هستی که خوداشتغال شده‌ای و از طریق مهارت‌هایی که یاد گرفته‌ای به درآمد رسیده‌ای. خانواده چگونه با شما رفتار می‌کردند و چه نقشی در توانمندی شما داشتند؟
خانواده همیشه نقش راهنما و هم

شماره ۵۹ پاییز ۱۳۹۷

هم دوره‌های کاردانی این رشته را به پایان رسانده‌ام.

آشنایی با رعد چه نقشی در زندگی شما داشت؟

از وقتی که به رعد آمدم زندگی‌ام خیلی تغییر کرد. رعد باعث پیشرفت من چه از لحاظ اجتماعی و چه از لحاظ حرفه‌ای شد. در این مرکز به مدت چهار ترم در کلاس تعمیرات موبایل که استاد خانی مدرسش هستند شرکت کردم و اکنون به کار تعمیرات موبایل به عنوان حرفه و راهی برای کسب درآمد، مشغول هستم. البته هیچوقت ارتباطم با رعد را از دست نداده‌ام و هر جا که به مشکل برخورد کنم از استادخانی و دیگر کارآموزان کمک می‌گیرم. خدا را شکر تا حدودی توانسته‌ام در این کار موفق باشم و به درآمد برسم. اکنون در نزدیکی محل سکونت من یک زیر پله را اجاره کرده‌ام و با یکی از دوستان مشغول به کار هستیم.

چه برنامه‌ای برای آینده خود دارید؟

به دنبال این هستم حوزه کاری‌ام را گسترش دهم. در آینده قصد دارم با کمک همکارم که در کارهای نرم افزاری کامپیوتری مهارت دارد، در مرکز علاءالدین محلی را اجاره کنیم. در مرکز علاءالدین علاوه بر خدمات نرم افزاری، انواع قطعات موبایل و کامپیوتر هم عرضه می‌شود که به پیشرفت کارمان خیلی کمک می‌کند. کار تعمیرات موبایل برای بچه‌های توانیاب می‌تواند منبع درآمد خوبی باشد. البته در حال حاضر به دلیل مشکلاتی که در بازار بوجود آمده ورود به این حوزه کمی دشوار شده، ولی بچه‌ها اگر در این زمینه حرفه‌ای کار کنند به راحتی می‌توانند ماهی سه چهار میلیون تومان درآمد داشته باشند. اگر بتوانم کار خود را توسعه دهم، قصد دارم که یکی دیگر از دوستان توانیابم که در این رشته بخوبی وارد است را هم به کار بگیریم.

آیا شما با دفتر کارآفرینی و اشتغال رعد هم در تماس هستید و همیار شغلی هم داشتید؟

بله. من از طریق دفتر کارآفرینی و اشتغال رعد یک همیار شغلی دارم که در مورد مسایل و مشکلاتم با او مشورت می‌کنم و از نظراتش استفاده می‌کنم. همیار شغلی نقش حمایت فکری از کارجویان را به عهده دارد و در بسیاری

در رعد به مدت چهار ترم در کلاس تعمیرات موبایل که استاد خانی مدرسش هستند شرکت کردم و اکنون به کار تعمیرات موبایل به عنوان حرفه و راهی برای کسب درآمد، مشغول هستم

موارد می‌تواند با آنان همفکری کند و نحوه درست کار کردن و روش‌های ارتباط صحیح با کارفرما و همکاران در محیط کار را به آنها آموزش بدهد.

چه صحبتی با بچه‌های توانیاب دارید؟

بچه‌ها بعد از دوره دیدن در رعد حتما باید دوره کارورزی را بگذرانند تا در کار مهارت کسب کنند. من دوره کارورزی را گذرانده‌ام و اکنون هم از هر فرصتی برای کارورزی استفاده می‌کنم. در حین کار در مغازه، از آموزش‌های تکمیلی هم استفاده می‌کنم و هر جا نیاز به راهنمایی داشته باشم از اساتید کارکشته در این حرفه کمک می‌گیرم. بچه‌ها هم باید در هر حرفه‌ای که آموزش می‌بینند هدف داشته باشند. باید برای خود اهداف کوتاه‌مدت و بلند مدت مشخص کنند.

اهداف بلند مدت و کوتاه مدت شما چیست؟

هدف کوتاه مدت من این است که در چند ماه آینده بتوانم با یکی دو نفر از دوستان مغازه‌ای در پاساژ علاءالدین اجاره کنیم و استارت اولیه را برای کار حرفه‌ای بزنیم. هدف بلند مدت من این است که بتوانم علاوه بر کار تعمیرات موبایل، چند شعبه فروش موبایل و لوازم جانبی آن را راه‌اندازی کنم. تا کنون هر کاری کرده‌ام کارآماتوری بوده و امیدوارم در آینده نزدیک بتوانم کار را با کمک دوستان به‌طور حرفه‌ای پیش ببریم.

شما در رشته معرق هم دوره دیدید. آیا در این زمینه هم فعالیتی دارید؟

من دوره معرق را گذرانده‌ام ولی به عنوان یک حرفه به آن نگاه نکرده‌ام. آن زمان برای گذراندن اوقات فراغت به این کلاس می‌رفتم. وقتی امکان ادامه تحصیل در رشته مترجمی زبان برایم پیش آمد با

علاقه این رشته را ادامه دادم. تصمیم دارم که دوره کارشناسی مترجمی زبان را هم بگذرانم و مدرک کارشناسی بگیرم. ولی از آنجا که از نوجوانی به کارهای فنی و الکترونیکی علاقه‌مند بودم، در کلاس تعمیرات موبایل مرکز رعد هم شرکت کردم و این حرفه را به عنوان شغل مورد علاقه‌ام دنبال می‌کنم. خوشبختانه در این کار نیاز به ابزار زیادی نیست، می‌توان با یک پیچ گوشتی و یک پنس و چند ابزار ساده کار کرد و همین که دست‌ها سالم باشند کافی است. کار تعمیرات موبایل بیشتر یک کار فکری است و به دقت و دانش روز نیاز دارد. یکی از معیارهای مهم در این رشته به روز بودن اطلاعات است. باید مدام مطلب خواند و با روش‌های جدید تعمیرات آشنا شد تا در کار به مشکل برخورد نکرد. باید بتوان با مدل‌های جدید موبایل که مرتب ارتقا پیدا می‌کنند کار کرد و همگام با تکنولوژی روز پیشرفت نمود. امروزه به اندازه کافی مطالب مهم و مفید در اینترنت وجود دارد که کمک می‌کند که در این کار پیشرفت کنیم.

فعالیت در حوزه تعمیرات موبایل که کاری بسیار حساس و دقیق است، نیاز به حوصله زیادی دارد. چه توصیه‌ای به افرادی که زود در کار نا امید می‌شوند دارید؟

توصیه‌ام این است که صبر داشته باشند و در هر رشته‌ای که آموزش می‌بینند، با جدیت کار کنند و پیگیر باشند. دوستان باید دنبال این باشند که علاقه و توانمندی خود را پیدا کنند و در راه آموختن صبور باشند. از شکست نترسند و با سوال کردن نواقص خود را برطرف کنند. باید به کارورزی اهمیت بدهند. چون در نتیجه کارورزی است که حرفه‌ای می‌شویم. نباید انتظار داشت که تنها با گذراندن چند ترم در یک رشته به درآمد رسید. باید بتوانند در هر رشته‌ای به‌طور حرفه‌ای کار کنند. اگر زود نا امید شوند و در خانه بنشینند، به جایی نمی‌رسند. باید حرکت و تلاش کنند تا به نتیجه برسند. باید استعداد خود را کشف کنند و در راه رسیدن به هدف پیگیر باشند. دوست نایبانی دارم که هر سال در مسابقات شطرنج اول می‌شود چون علاقه و استعدادش را پیدا کرده‌است. به نظرم در هر رشته‌ای چه هنری، چه ورزشی و چه فنی اگر علاقه و استعداد وجود داشته باشد و تلاش و پیگیری هم داشته باشند حتما موفق شده و به درآمد هم می‌رسند.

